

Особливості впровадження інноваційної продукції в сільському господарстві. У сільському господарстві інтелектуальний капітал знаходить вираження у використанні інтелектуальних ресурсів (програмні продукти, інноваційні рішення, нові технічні засоби, технології, сорти рослин, породи тварин, хімічні засоби тощо), а також у формах організації й управління підприємством, галузями, технологічними процесами на основі наукового аналізу і прогнозування, тобто на основі прогресивних знань.

У сільському господарстві, як і в інших галузях економіки, інноваційний процес характеризується системністю, циклічністю, імовірністю, соціальною й екологічною значущістю.

В Українській державі орієнтація на інноваційний розвиток була задекларована з проголошенням незалежності України. З термінами «інновація», «інноваційна продукція» та «інноваційна діяльність» Верховною Радою прийнято понад 80 законів та понад 600 інших документів, понад тисячу нормативних актів міністерств та відомств. Досягнення науки й технологій є ключовим чинником поліпшення якості продукції та послуг, економії трудових і матеріальних затрат, зростання продуктивності праці, удосконалення організації виробництва і підвищення його ефективності. За кордоном інновація (innovation) є синонімом нововведення й може використовуватися разом з ним, означаючи комплексний процес створення, поширення і використання новацій, що сприяє розвитку й підвищенню ефективності роботи підприємницьких структур. На сьогодні можна стверджувати, що в Україні не розроблено досконалого організаційно-економічного механізму впровадження інноваційної продукції в агропромисловому комплексі.

Таким чином, впровадження інноваційної продукції в сільському господарстві є актуальною проблемою на шляху до формування інноваційної моделі розвитку конкурентоспроможного сільського господарства України.

<...> На сьогодні в Україні в науково-технологічній сфері склалася ситуація, схожа на «інноваційну прірву» або інноваційну прогалину, яка характеризується тим, що промислово-аграрний сектор економіки замовляє й одержує нові технології з глобальних джерел, а місцеві дослідники і розробники, в основному, співпрацюють із зарубіжними науково-дослідними групами та інститутами за тими напрямками, що не мають відношення до пріоритетів української індустрії.

<...> Одним з перспективних шляхів подолання інноваційної прогалини, що активно використовується в країнах ЄС, є створення посередницької інноваційної інфраструктури для надання дослідникам і розробникам інформаційних, консалтингових, юридичних і фінансових послуг із забезпеченням індивідуальної мобільності, дифузії інновацій, оновлення устаткування тощо.

<...> Подолання інноваційної прогалини можливо реалізувати, орієнтуючись на закордонний досвід, тобто шляхом створення інноваційної інфраструктури, яка містить у собі весь необхідний спектр державних і приватних установ та організацій, які забезпечують розвиток і підтримку всіх стадій інноваційного циклу, а саме: техніко-впроваджувальні зони, технопарки, технополіси, інноваційні центри, бізнес-інкубатори, центри трансферту технологій, венчурні фонди, мережі приватно-державного ризикового фінансування, консалтингові організації, що надають послуги із сертифікації та просування інноваційної продукції, інформаційно-виставкові центри, спеціалізовані системи підготовки кадрів для інноваційного підприємництва.

<...> Розвиток повноцінної інноваційної інфраструктури є головною передумовою до впровадження інноваційної продукції в сільському господарстві. <...> Головним завданням держави на сучасному етапі формування національної інноваційної моделі розвитку конкурентоспроможного сільського господарства є вдосконалення нормативно-правового законодавства України щодо всіх елементів ринкової інноваційної інфраструктури, що можуть бути за призначенням віднесені до групи об'єктів підтримки інноваційної діяльності.

Таким чином, особливістю впровадження інноваційної продукції є інноваційна інфраструктура як основне джерело впровадження високих технологій у виробництво сільськогосподарської продукції (Горбатюк О. *Особливості впровадження інноваційної продукції в сільському господарстві // Наука й економіка. – 2012. – № 1. – С. 141, 144–145*).